

SNAGA MOLITVE

Ako religija nije istinita, život je bez značaja, tragična farsa.

Znanstvenik, kirurg dr. Alexis Carrel napisao je knjigu *“Čovjek nepoznanica”*, a dobio je najveću počast koja se može dati učenjaku - Nobelovu nagradu.

U jednom svom članku napisao je: “Molitva je najsnažniji oblik energije koji se može stvoriti. To je snaga realna kao i zemljina sila teže. U svom životu vidio sam ljude kod kojih nijedna terapija nije uspjela, kako svladavaju bolest i melankoliju vedrim naporom molitve. Molitva je poput radiuma, izvor sjajne energije, koja samu sebe stvara. Molitvom ljudska bića traže da povećaju svoju energiju, obraćajući se beskrajnom izvoru svake energije. Kad molimo povezuemo se s neiscrpnom poticajnom snagom, koja pokreće svemir. Tražimo da se dio te snage dodijeli našim potrebama. Čak, dok molimo, naši se ljudski nedostaci smanjuju i ublažavaju, a mi jačamo i popravljamo se. Kad god se obraćamo Bogu u žarkoj molitvi mi mijenjamo tijelo i dušu na bolje. Ne može se dogoditi da bilo koji čovjek ili žena mole niti jedan trenutak bez nekog dobrog rezultata.”

U svom radu D. Carnegije je sakupio stotine svjedočanstava kako su ljudi svladavali strah, brige i očaj uz pomoć molitve. Evo jednog od njih. Glenn Arnold, službenik osiguravajućeg društva: “Jednog sam dana zatvorio svoj stan misleći da to činim zadnji put u životu. Ušao sam u automobil i krenuo niz rijeku, odlučan da završim sa svim. Bio sam očajan čovjek. Moj je posao, u kojeg sam bio založio sve što smo imali: automobil, namještaj, čak i police osiguranja, propao sa svime što smo imali. Kod kuće mi je majka umirala, a žena je nosila naše treće dijete. Skrenuo sam sa ceste, izašao, sjeo na zemlju i plakao kao dijete. Tada sam pokušao konstruktivno razmišljati. Da li je moja situacija stvarno bezizlazna? Što bih mogao učiniti da je poboljšam? Tada sam odlučio da cijeli problem iznesem pred Boga i da ga zamolim da On njime upravlja.

Molio sam silno, kao da cijeli moj život ovisi o tome, što je ustvari i bilo. Tada se dogodilo nešto neobično. Čim sam se sa svojim problemima obratio Sili koja je jača od mene, osjetio sam mir u duši, za koji nisam znao. Mora da sam tamo sjedio kojih pola sata plačući i moleći, a tada sam otišao kući. Sljedećeg jutra sam ustao sa samopouzdanjem. Nisam se više imao čega bojati, jer me je vodio Bog. Tog sam jutra ušao u robnu kuću uzdignute glave i sa samopouzdanjem tražio posao prodavača... - i dobio ga. Uspješno sam radio taj posao dok, zbog rata, nije sve propalo. Onda sam počeo prodavati osiguranja za život, još uvijek pod vodstvom svog velikog Vodiča. Sada su mi svi računi plaćeni. Imam obitelj i troje pametne djece, vlastitu kuću, automobil i 25.000 dolara u životnom osiguranju. Kad pogledam unatrag, drago mi je da sam sve izgubio i bio u depresiji, kad sam krenuo prema rijeci, jer me je ta nevolja naučila da se oslanjam na Boga. Sada imam mir i samopouzdanje, za koje nisam ni sanjao da su mogući.”

Zašto nam vjera donosi takav mir, smirenje i snagu? W. James kaže: “Uzburkani valovi nemirne površine mora ostavljaju duboke dijelove oceana mirnim, a za onoga koji se drži veće i trajnije realnosti, neprestana promjenjivost njegove vlastite sudbine izgleda relativno beznačajna stvar. Stvarno religiozna osoba je, prema tome, nepokolebljiva, staložena i mirna, spremna na svaku situaciju koju dan donese.” ...

Izdaje: ŽUPNI URED RISIKA, 51516 Vrbnik; e-mail: nikola.radic@ri.t-com.hr

SVETO IME

župni bilten - RISIKA

VI. VAZM. NEDJ. - 9.V.2010.

Broj: 11(155)

NEDJELJA TURIZMA

**KAD BISTE ME LJUBILI
RADOVALI BISTE SE
ŠTO IDEM OCU**

Crkva Isusova Uzašašća

*Iz današnjeg evanđelja
Iv 14, 23-29*

NEDJELJA TURIZMA

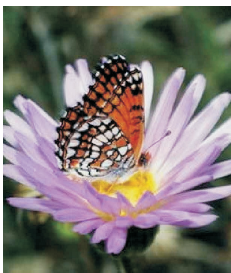
9. svibnja 2010.

"TURIZAM - SLAVLJE RAZLIČITOSTI"

Za ovogodišnju Nedjelju turizma, kako nam preporučuje Sveta Stolica, preuzimamo temu Svjetskog dana turizma «Turizam – slavlje različitosti». Turizam je, naime, uvijek susret s novim i drukčijim - krajevima, prirodnim ljepotama, kulturama, religijama, osobama. A susret s novim, drukčijim i različitim, u putniku i posjetitelju budi znatiželju, zanimljiv mu je i raduje ga; stara je riječ «varietas delectat – različitost veseli». K tome, susret s različitim također obogaćuje novim utiscima, iskustvima i spoznajama. U tom smislu turizam za modernog gradskog čovjeka, kao mogućnost živog dodira s prirodom i doživljava njezinu ljepotu, uvijek znači odmor i obogaćenje za duh, psihu i tijelo.

No turizam je «slavlje različitosti» na osobit način ukoliko je to mogućnost za susrete s drugim i drukčijim ljudima i narodima. Današnji globalizirani svijet pruža najveće mogućnosti za susretanje i upoznavanje drugih kultura, religija, pogleda na život i svijet. Ondje gdje je prisutno prihvaćanje i otvorenost prema drugima te poštovanje i uvažavanje drugoga, nestaju udaljenosti među ljudima a raste svijest potrebe za mirom i općim bratstvom svijetu. Nažalost, nove podjele među ljudima i narodima mogu i dalje nastajati ondje gdje je prisutna isključivost te sebično iskorištavanje drugoga u bilo kojem obliku.

«Slavlje različitosti», upravo kao ljepota zajedništva onih koji su si po mnogo čemu inače strani i udaljeni, posebno se događa kod bogoslužja u crkvama naših turističkih mjesta, gdje se vjernici različitih jezika i naroda doživljavaju kao jedna duhovna obitelj, ujedinjena vjerom i molitvom. Pozdraviti kod nedjeljne mise goste na njihovu jeziku, možda i pročitati jedno čitanje ilki molitveni zaziv, stvara ozračje većeg zajedništva u crkvi. Na taj način kao da se ponavlja iskustvo prvog silaska Duha u Jeruzalemu koji je učinio da se svi okupljeni s raznih strana svijeta, premda tako različiti, potpuno razumiju. Crkva je od svojih početaka bila mjesto susretanja i zbližavanja ljudi, a tu dimenziju zadržava na poseban način upravo u sklopu suvremene pojave masovnog turizma.

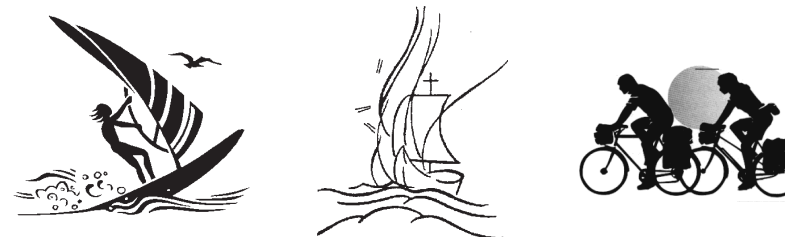
I ove će se godine dogoditi masovan dolazak gostiju iz bliza i iz daleka, u «velika i mala mista» na našoj obali ili u unutrašnjosti. Dodir s netaknutom prirodom i ljepotama naših krajeva, za naše će posjetitelje biti upravo «slavlje susreta» s našom domovinom i narodom. Pa, iako prolazimo kroz godinu recesije, neka ne bude sve podložno isključivo materijalnoj koristi. Ekološka svijest, čuvanje naših prirodnih ljepota i bogatstava, a što je znak zdravog i potrebnog samopoštovanja i poštivanja

onoga što nam je darovano, bit će poticaj i drugima da se isto tako odnose prema nama i našem.

A duhovna, kulturna i sakralna baština koju smo naslijedili i koja se u našim crkvama čuva i izlaže, za mnoge će udaljene i ljude bez vjere biti upravo ono što su sredovjekovne freske svojevremeno bile za nepismeni puk – «biblija pauperum, biblija siromaha». Sv. otac Ivan Pavao II. je mnogo puta naglašavao i stavljao na srce svim kato-

licima, a posebno pastoralnim djelatnicima, da se nauče koristiti vjerska kulturna dobra za evangelizaciju i katehizaciju. I to je dio tzv. «nove evangelizacije». Odgovorni u našim župama, stoga, znaju kako je važno i da su crkve otvorene ali i dovoljno zaštićene i čuvane od nedoličnih ponašanja. Najbolji se rezultati u tom pogledu postižu dogovaranjem i skladnom suradnjom Crkve i turističkih djelatnika.

I tako, dok s jedne strane želimo sami biti otvoreni za vrijednosti drugih kako bismo njima bili obogaćeni, a s druge strane potrebno je da znamo svjedočiti i pokazati svoja – nadasve duhovna - bogatstva. Naši biskupi u Pismu povodom pristupnih pregovora za ulazak RH u EU ističu: «Dok se s puno razumijevanja pokušava otvoriti vrijednostima izvana, istodobno se ostavlja dojam kao da se omalovažava vlastite... Multikulturalnost, koju se strastveno i trajno podupire, pokatkad je iznad svega napuštanje i poricanje onoga što je vlastito, bijeg od vlastitih vrijednosti. No istinska multikulturalnost ne može opstati bez zajedničkih nepromjenjivih veličina, bez orijentacijskih točaka koje polaze od vlastitih vrijednosti.» (18).

Neka i ovogodišnji susreti s mnogim i različitim gostima koji nam dolaze, bude doista «slavlje različitosti» te pridonese boljem upoznavanju te većoj solidarnosti i zajedništvu među ljudima i narodima.

**Mons. Ivan Milovan, biskup
predsjednik Odbora HBK za pastoral turizma**